

DECIZIA Nr.839
din 8 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.493 alin.(5) – (7)
din Codul de procedură civilă

Daniel Marius Morar	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Andreea Costin	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.493 alin.(5) – (7) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Total Consult Internațional S.A. din Dărăști, județul Ilfov, prin administrator judiciar SCP Tudor & Asociații SPRL din București, în Dosarul nr.13915/3/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.809D/2015.

2. Dezbaterile inițiale au avut loc în ședința publică din 24 noiembrie 2015, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art.57 și art.58 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea asupra cauzei pentru data de 3 decembrie 2015 și, ulterior, pentru același motiv și în temeiul aceluiași dispoziții legale, pentru data de 8 decembrie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 26 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr.13915/3/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.493 alin.(5) - (7) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Total Consult Internațional S.A. din Dărăști, județul Ilfov, prin administrator judiciar SCP Tudor & Asociații SPRL din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei decizii civile și a unei încheieri pronunțate de Curtea de Apel București.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate care privesc procedura de filtru a recursului încalcă dreptul unei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și intereselor sale legitime, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și determină restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Soluția adoptată de legiuitor nu este echitabilă și nu este conformă cu prevederile art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în sensul că părțile nu au dreptul la un proces echitabil în componenta sa referitoare la principiul contradictorialității, în condițiile în care cererea de recurs, întâmpinarea și punctul de vedere asupra raportului nu se susțin oral în fața completului de filtru. Mai arată că orice parte a unei proceduri trebuie să aibă posibilitatea de a-și prezenta susținerile în fața unei instanțe de judecată, realizându-se, astfel, o transparență a actului de justiție. Judecarea fără citarea părților încalcă dreptul la apărare și nu răspunde exigențelor de legalitate, celeritate și echitate a procesului civil, iar părțile nu au dreptul la o procedură orală și la o audiere. Astfel, arată că procedura de filtrare a recursurilor are o influență directă asupra procesului propriu-zis.

5. **Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția a II-a civilă** apreciază că textele de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. În acest sens arată că la elaborarea noului Cod de procedură civilă s-au avut în vedere concepțiile moderne privind desfășurarea procesului civil, rolul și atribuțiile participanților la proces, în

centrul atenției situându-se preocuparea pentru recunoașterea și clarificarea, într-un termen optim și previzibil, a drepturilor și intereselor legitime deduse judecării. Referindu-se la procedura de filtrare a recursurilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că aceasta nu este incompatibilă cu art.6 paragraful 1 din Convenție, reprezentând o limitare permisă de lege. Limitările aduse prin procedura de filtrare a recursurilor nu aduc atingere dreptului părților de a se adresa justiției, în însăși substanța sa. Mai arată că textele de lege criticate instituie procedura de filtrare a recursului, exclusiv la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezentând modalitatea prin care legiuitorul român a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum rezultă și din Hotărârea Guvernului nr.1527/2007 pentru aprobarea Tezelor prelabile ale proiectului Codului de procedură civilă. Anterior exercitării căii de atac extraordinare a recursului, părțile au parcurs etapa judecării în primă instanță și etapa apelului, care nu au fost supuse unei analize a admisibilității în principiu a cererii, astfel încât instituirea unei anumite limitări la nivelul căii de atac a recursului în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate fi considerată ca aducând atingere dreptului părții de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și intereselor sale legitime, precum și a dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și nici nu ar restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți. Obligația de a desfășura o ședință publică nu este absolută, absența unei astfel de ședințe în fața instanței de recurs este justificată prin caracterul specific al procedurii respective. Lipsa de citare a părților nu aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate, fiind justificată de necesitatea soluționării cauzei într-un termen rezonabil.

6. În continuare arată că în recurs se verifică legalitatea hotărârii recurate, iar nu temeinicia acesteia. Procedura desfășurată în fața instanței de recurs beneficiază de principiul contradictorialității, care este asigurat prin comunicarea actelor depuse de părți, stabilirea unor termene procedurale înăuntrul cărora părțile pot răspunde la

susținerile părții adverse. Niciuna dintre părți nu este plasată într-o situație dezavantajoasă în raport de adversarul său.

7. Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art.493 alin.(5)-(7) din Codul de procedură civilă. Curtea reține că, după sesizarea sa, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.247 din 10 aprilie 2015, textele de lege criticate păstrând soluția legislativă și numerotarea. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

„(5) În cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la art. 488 sau că recursul este vădit nefondat, anulează sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată, fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac. Decizia se comunică părților.

(6) *Dacă raportul apreciază că recursul este admisibil și toți membrii sunt de acord, iar problema de drept care se pune în recurs nu este controversată sau face obiectul unei jurisprudențe constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul se poate pronunța asupra fondului recursului, fără citarea părților, printr-o decizie definitivă, care se comunică părților. În soluționarea recursului instanța va ține seama de punctele de vedere ale părților formulate potrivit alin. (4).*

(7) *În cazul în care recursul nu poate fi soluționat potrivit alin. (5) sau (6), completul va pronunța, fără citarea părților, o încheiere de admitere în principiu a recursului și va fixa termenul de judecată pe fond a recursului, cu citarea părților.”*

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art.21 alin.(1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art.53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art.493 din Codul de procedură civilă reglementează procedura de filtrare a recursurilor, care este aplicabilă, astfel cum rezultă din alin.(1) al acestei dispoziții legale, numai în cazul în care calea extraordinară de atac este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție. Potrivit art.493 alin.(1) din Codul de procedură civilă, filtrarea recursurilor se face de un complet de 3 judecători, desemnat în mod aleatoriu, care va pregăti dosarul de recurs și va decide asupra admisibilității în principiu a recursului. Potrivit alin.(2) și (3) al aceluiași articol, pe baza recursului, a întâmpinării, a răspunsului la întâmpinare și a înscrisurilor noi, președintele completului ori un membru desemnat de acesta sau magistratul-asistent întocmește un raport asupra admisibilității în principiu a recursului, prin care se verifică dacă sunt îndeplinite cerințele de formă prevăzute sub sancțiunea nulității, dacă motivele invocate se încadrează în cele prevăzute de art.488 din Codul de procedură civilă, dacă există motive de ordine publică ce pot fi invocate în condițiile art.489 alin.(3) din Cod, *ori dacă recursul este vădit nefondat*. De asemenea, raportul va cuprinde, dacă este cazul, jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație

și Justiție, a Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și doctrina referitoare la problemele de drept vizând dezlegarea dată prin hotărârea atacată.

13. Raportul, în urma analizării în completul de filtru, se comunică de îndată părților, care pot formula în scris un punct de vedere cu privire la acesta, în termen de 10 zile de la comunicare. Comunicarea raportului către părți este obligatorie, astfel încât, în lipsa dovezii de comunicare, completul nu va putea trece la etapa următoare, respectiv la examinarea recursului potrivit alin.(5) și (6) al art.493 din Codul de procedură civilă, înainte de expirarea unui termen de 30 de zile de la comunicare [art.493 alin.(4)].

14. Potrivit alin.(5) al art.493 din Codul de procedură civilă, în cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute de art.488 din Codul de procedură civilă *sau că recursul este vădit nefondat*, anulează sau după caz respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac. Decizia se comunică părților.

15. În continuare, în ipoteza alin.(6) al art.493 din Codul de procedură civilă, completul de filtru se poate pronunța asupra fondului recursului dacă raportul apreciază că recursul este admisibil și toți membrii sunt de acord, iar problema de drept care se pune în recurs nu este controversată sau face obiectul unei jurisprudențe constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pronunțarea se face fără citarea părților, printr-o decizie definitivă, care se comunică părților. Instanța va ține seama de punctele de vedere ale părților formulate potrivit alin.(4).

16. În cazul în care recursul nu poate fi soluționat potrivit dispozițiilor art.493 alin.(5) sau (6) din Codul de procedură civilă, fie pentru că nu există unanimitate cu privire la inadmisibilitatea recursului, fie problema de drept care se pune în recurs este controversată sau face obiectul unei jurisprudențe divergente a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul, potrivit alin.(7) al art.493, va pronunța, fără citarea părților, o încheiere de admitere în principiu a recursului și va fixa termenul de judecată pe fond a recursului, cu citarea părților.

17. Având în vedere cadrul procesual analizat, Curtea reține că procedura de filtrare, astfel cum a fost configurată de legiuitor prin art.493 din Codul de procedură civilă, este o procedură scrisă, lipsită de oralitate, principiile contradictorialității și al dreptului la apărare fiind respectate, de principiu, prin comunicarea către părți a actelor de procedură și a raportului întocmit asupra admisibilității în principiu a recursului. Curtea apreciază că această opțiune a legiuitorului este în acord cu esența procedurii de filtrare a recursurilor care constă în statuarea asupra admisibilității în principiu a recursului de către completul de trei judecători stabilit în acest sens, scop care rezultă din chiar primul alineat al art.493 din Codul de procedură civilă.

18. Autorul excepției critică dispozițiile art.493 alin.(5)-(7) din Codul de procedură civilă, apreciindu-le ca fiind neconstituționale, deoarece judecarea fără citarea părților încalcă dreptul la apărare și nu răspunde exigențelor de legalitate, celeritate și echitate a procesului civil, iar părțile nu au dreptul la o procedură orală și la o audiere, iar astfel procedura de filtrare a recursurilor are o influență directă asupra procesului propriu-zis.

19. Analizând ipoteza normativă a alin.(5) al art.493 din Codul de procedură civilă, Curtea constată că în acest moment procedural este examinată admisibilitatea căii de atac, respectiv îndeplinirea cerințelor de formă, încadrarea în motivele de casare și dezvoltarea acestora, precum și *caracterul vădit nefondat al recursului*. Curtea reține că cerințele de formă sunt cele prevăzute la art.486 din Codul de procedură civilă, motivele de casare și dezvoltarea lor trebuie să se încadreze în cele prevăzute de art.488 din același Cod, iar cererea de recurs trebuie să fie depusă la instanța a cărei hotărâre se atacă, potrivit art.490 din Codul de procedură civilă. Pentru neîndeplinirea acestor motive completul de filtru, dacă este în unanimitate de acord, poate anula sau respinge recursul.

20. Dacă în ceea ce privește condițiile de formă și neîncadrarea în motivele de casare sau dezvoltarea acestora, Curtea reține că reprezintă verificări ale unor aspecte strict formale, care nu pun în discuție chestiuni ce țin de soluționarea fondului

recursului, în privința *caracterului „vădit nefondat”*, respingerea recursului poate fi făcută doar cu verificarea unor elemente ce vizează fondul cauzei. Or, verificarea fondului cauzei, în scopul aprecierii caracterului vădit nefondat al recursului, presupune verificarea legalității hotărârii atacate, completul de filtru fiind obligat să se pronunțe asupra fondului motivelor de casare invocate, ceea ce excedează procedurii admiterii în principiu. Sintagma „vădit nefondat” se situează astfel în sfera fondului cauzei, concluzie care poate fi trasă și din analiza dispozițiilor alin.(6) al art.493 din Codul de procedură civilă, din care rezultă că, atunci când problema de drept ce se pune în recurs este contrară jurisprudenței constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție, recursul este „vădit nefondat” în sensul alin.(5) și va fi respins în consecință.

21. Așadar, Curtea reține că respingerea recursului pentru motivul că este vădit nefondat presupune examinarea în fond a acestuia, implicând analizarea unor aspecte care vizează temeinicia solicitării care face obiectul recursului; or, procedura examinării admisibilității recursului trebuie să vizeze doar aspecte pur formale. Prin decizia pronunțată, în acest caz, fără citarea părților și fără posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva ei, Curtea apreciază că părțile nu își pot realiza dreptul la apărare și la dezbateri contradictorii, fiind încălcat, astfel, dreptul la un proces echitabil. Astfel, jurisprudența Curții Constituționale se plasează pe coordonatele unui proces guvernat de principiile contradictorialității, al oralității procedurii și al transparenței actului de justiție, asigurându-se, în acest fel, încrederea cetățeanului în modul de realizare a acestuia (a se vedea, în acest sens, *ad similibet*, în materie procesual civilă Decizia nr.194 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.523 din 10 iunie 2004, sau Decizia nr.757 din 5 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.50 din 12 ianuarie 2016, iar în materie procesual penală Decizia nr.599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.886 din 5 decembrie 2014, sau Decizia nr.630 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.878 din 24 noiembrie 2015). De aceea, justiția nu trebuie să fie una ascunsă, secretă, din contră, ea trebuie să asigure

participarea efectivă a părților în vederea realizării în mod plenar a actului de justiție. Legiuitorul trebuie să stabilească, desigur, într-un mod restrictiv motivele în temeiul cărora actul de justiție s-ar realiza fără participarea părților, însă atunci când sunt dezbătute chestiuni de fond ale pricinii, acesta nu are îndreptățirea constituțională de a reglementa o procedură care să nu implice posibilitatea părților de a-și prezenta punctele de vedere, susținerile sau cererile. Numai în acest mod poate fi asigurată accesibilitatea procedurii judiciare pentru părți.

22. Caracterul „vădit nefondat” al recursului nu îndrituiește legiuitorul să plaseze un aspect ce ține de fondul căii de atac într-o etapă procesuală anterioară în care nu se analizează și nu se soluționează fondul cauzei. Includerea soluției de respingere a recursului ca vădit nefondat, în etapa admisibilității în principiu a recursului, eludează finalitatea și rațiunea acestei etape (în acest sens este, *mutatis mutandis*, și Decizia nr.591 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.861 din 19 noiembrie 2015).

23. Pentru aceste motive, Curtea reține că sintagma „sau că recursul este vădit nefondat” din cuprinsul art.493 alin.(5) din Codul de procedură civilă este neconstituțională, deoarece respingerea recursului pentru motivul că acesta este vădit nefondat obligă Înalta Curte de Casație și Justiție la examinarea fondului cauzei, iar aceasta poate avea loc numai în faza judecării pe fond a recursului, care se face potrivit art.493 alin.(6) sau art.494 din Codul de procedură civilă, situație în care cauza este trimisă în vederea judecării în fond a recursului. În aceste condiții, examinarea fondului recursului se va face cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale specifice accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil și dreptului la apărare, incluzând citarea părților și participarea procurorului, când este cazul.

24. În continuare, Curtea observă că, după ce examinarea recursului a trecut de etapa prevăzută de alin.(5) al art.493 din Codul de procedură civilă, fiind considerat admisibil, completul de filtru trece la etapa următoare, respectiv la examinarea pe fond a acestuia, putând, în virtutea dispozițiilor art.493 alin.(6) din Codul de procedură civilă,

să se pronunțe, fără citarea părților, asupra fondului recursului, dar numai dacă sunt întrunite, cumulativ, următoarele condiții: raportul întocmit asupra recursului apreciază că acesta este admisibil; problema care se pune în recurs nu este controversată sau face obiectul unei jurisprudențe constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție; toți membrii completului sunt de acord asupra raportului.

25. Pe lângă aceste condiții prevăzute expres de alin.(6) al art.493 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, deși nu mai este reluată de textul legal criticat, este obligatorie și îndeplinirea condiției prevăzute de art.490 alin.(2) teza finală din Codul de procedură civilă potrivit căreia, prin actele de procedură depuse, recurentul și, respectiv, intimatul trebuie să își dea acordul ca atunci când recursul este admisibil în principiu, acesta să fie soluționat de către completul de filtru prevăzut de art.493 din Codul de procedură civilă.

26. În lipsa acestui acord, chiar în situația în care celelalte condiții prevăzute de alin.(6) al art.493 din Codul de procedură civilă sunt îndeplinite, recursul nu poate fi soluționat pe fond de completul de filtru, fără citarea părților. Aceasta deoarece acordul părților prevăzut de art.490 alin.(2) teza finală din Codul de procedură civilă se referă la judecata recursului, cu sau fără citarea părților, în procedura de filtrare și nu la continuitatea completului de filtru. Așadar, dacă cel puțin una din părți nu este de acord ca recursul să fie judecat în condițiile art.493 alin.(6) din Codul de procedură civilă, aceasta nu înseamnă că recursul va fi judecat de un alt complet, ci că se va fixa termenul de judecată pe fond a recursului, cu citarea părților, în condițiile alin.(7) al art.493 din Codul de procedură civilă.

27. Astfel, Curtea observă că dispozițiile art.493 alin.(6) coroborate cu cele ale art.490 alin.(2) teza finală din Codul de procedură civilă dau expresie principiului disponibilității în procesul civil, potrivit căruia părțile își pot exercita drepturile potrivit propriei lor aprecieri, având facultatea de a dispune de obiectul procesului, precum și de mijloacele procedurale de apărare ale acestora, părțile putând fi de acord ca judecata să se facă pe baza actelor depuse la dosar, inclusiv a punctelor formulate de acestea cu

privire la raportul întocmit asupra recursului, aşadar fără citarea lor. De aceea, Curtea reţine că, în această situaţie, legiuitorul a considerat suficientă contradictorialitatea asigurată prin comunicarea actelor de procedură ale părţilor şi a raportului, precum şi prin exprimarea acordului părţilor în acest sens.

28. În fine, Curtea reţine că, potrivit dispoziţiilor art.493 alin.(7) din Codul de procedură civilă, dacă recursul nu poate fi soluţionat în condiţiile alin.(5) şi (6), completul de filtru, fără citarea părţilor, va pronunţa o încheiere de admitere în principiu a recursului şi va fixa termen de judecată pe fond a recursului, cu citarea părţilor.

29. Având în vedere că prin prezenta decizie Curtea urmează să constate neconstituţionalitatea sintagmei „sau că recursul este vădit nefondat” din cuprinsul alin.(5) al art.493 din Codul de procedură, iar în ipoteza alin.(6) trebuie îndeplinite, cumulativ, toate cerinţele prevăzute de text, inclusiv aceea prevăzută de art.490 alin.(2) teza finală din Codul de procedură civilă, Curtea reţine că dispoziţiile alin.(7) al art.493 din Codul de procedură civilă nu cuprind nici un viciu de neconstituţionalitate, judecata pe fond a recursului urmând a se face cu respectarea garanţiilor de contradictorialitate şi oralitate ce caracterizează dreptul la un proces echitabil.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) şi al art.147 alin.(4) din Constituţie, al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A. d) şi al art.29 din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

Decide:

1. Admite excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art.493 alin.(5) din Codul de procedură civilă, excepţie ridicată de Societatea Total Consult Internaţional S.A., din Dărăşti, judeţul Ilfov, prin administrator judiciar SCP Tudor & Asociaţii SPRL din Bucureşti, în Dosarul nr. 13915/3/2013 al Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie – Secţia

a II-a civilă, și constată că sintagma „*sau că recursul este vădit nefondat*” din cuprinsul acestora este neconstituțională.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art.493 alin.(6) și (7) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 decembrie 2015.

WWW.JURL.ro